

Kära vänner,

Är vi tacksamma eller otacksamma? År 1860 så gick ett skepp på grund på Lake Michigan.

- Livräddaren Edward Spencer begav sig 17 gånger ut i det kalla vattnet och räddade livet på 17 människor.

Det iskalla vattnet gjorde så att Edwards hälsa permanent blev förstörd. Av dom 17 personer som Edward räddade så var det inte en enda som tackade honom.

- Detta var på 1800-talet, men jag tror inte att vi blivit mer tacksamma idag.

Vi klagar över politiken, vi klagar över skolmaten, vi klagar på vädret, ja vi klagar på i princip allt.

- Och det är just otacksamhet som Bibeln i 2 Tim 3:2 säger kommer att vara ett av kännetecknen på människorna under dom sista dagarna.

Men kära bröder & systrar, otacksamhet är inte bara något som finns där ute i världen. Det finns också här i våra hjärtan.

- Det är även något som drabbar oss som kristna. En indikation på detta är i våra böneliv. Hur ofta tackar du och jag Gud?

Ser jag på mitt eget liv och fokusen på mina böner så inser jag hur otacksam jag är.

- Dom flesta böner jag ber är fokuserade på hur Gud ska gripa in och hjälpa mig eller någon annan med något.

Men hur ofta är vårt fokus i våra böner på att tacka Gud för vad han har gjort och hur ofta prisar vi honom för den han är?

- Detta blir en indikator på hur otacksamma vi är. Vad är då botemedlet på denna otacksamhet som vi ser runt omkring oss i denna värld, men även i våra egna hjärtan?

Vänligen gå med mig till Lukas 17:11-19 som ni hittar på sidan 809 i dom gröna Biblarna.

11 På sin vandring mot Jerusalem tog Jesus vägen mellan Samarien och Galileen.

12 När han var på väg in i en by möttes han av tio spetälska män. De stannade på avstånd

13 och ropade: "Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!"

14 Han såg dem och sade till dem: "Gå och visa er för prästerna." Och medan de var på väg dit, blev de rena.

15 När en av dem såg att han var botad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst

16 och föll ner på sitt ansikte för Jesu fötter och tackade honom. Han var samarier.

17 Jesus frågade honom: "Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra?"

18 Fanns det ingen som vände tillbaka för att ge Gud äran utom den här främlingen?"

19 Och han sade till honom: "Res dig och gå. Din tro har frälst dig."

[Bön]

- Först så får vi bakgrunden till denna händelse i vers 11-14.

Jesus är på en tematisk vandring mellan kap 9-19 i Lukasevangeliet på väg till Jerusalem där han skulle dö och uppstå för att rädda alla som omvänder och tror på honom.

- Under denna vandring så går Jesus på vägen mellan Samarien och Galileen.

I Galileen så bodde judar medan i Samarien så bodde samarierna som var ett bland folk som hade uppstått då judar blandades upp med andra folk.

- Och inte bara det dom hade en bland religion med sin egen heliga plats och tillbedjan.

Tidigare så har vi sett hur judarna verkligen hatade samarierna.

- Det var i denna gränstrakt som Jesus gick fram. Och så när han kommer in i en by så möts han av 10 spetälska som stannade på avstånd.

Vänta lite! Låt oss för ett ögonblick glömma att vi befinner oss här i Sverige år 2018 och göra en resa tillbaks i tiden.

- Tänk dig att du är en av dessa spetälska. Vad innebar det för dig just då att var spetälsk.

Jo, du hade vad man på grekiska kallar λέπρα som var beteckningen på ett antal olika hudsjukdomar.

- Enligt den judiska skriften Mishna så identifierade judarna spetälska med så många som 72 olika hudsjukdomar.

Och där ibland så fanns infektionssjukdomen som man idag på svenska kallar lepra, spetälska eller Hansens sjukdom.

- En del av dessa sjukdomar som gick under beteckningen spetälska var dödliga, men även i de fall då dom inte var dödliga så var dom mycket fruktade sjukdomar som dagens aids eller ebolaviruset.

Hur skulle det då vara för dig om du blivit spetälsk? För det första så skulle du vara tvungen att riva sönder dina kläder.

- För det andra så skulle du få gå med ovårdat rufsigt hår. Tur för mig som har kort hår.

Du skulle också vara tvungen att täcka över munnen. Och överallt där du gick så skulle du vara tvungen att ropa: "**oren, oren!**" (3 Mos 13:45)

- Du fick inte komma nära andra människor och alla skulle vara rädda för dig för att dom inte skulle bli rena i kontakten med dig.

Om du skulle haft familj så skulle dina familjemedlemmar aldrig mer komma dig nära.

- Du skulle inte längre få bo kvar i ditt hus i den by eller stad som du bodde i utan bli förvisad bort.

Alla skulle undvika och stöta bort dig och en del skulle till och med som en Rabin berättade kasta stenar mot dig för att hålla dig på avstånd.

- Och nu så får du syn på Jesus och du stannar på avstånd eftersom du inte får komma nära någon.

Du har hört att Jesus kan bota och så får du se honom. Vad skulle du gjort?

- Jo, med desperation ropa med allt vad du har: "Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!"

Det var detta dom 10 gjorde. Fokusen i denna händelse är inte på själva helandet utan på dom spetälskas gensvar.

- Och Jesus han förbarmar sig över dom: Han ser på dom och säger: Gå och visa er för prästerna.

Varför skulle man då visa sig för prästerna? Jo, dom fungerade på den här tiden som läkare inte för att bota människor utan genom att dom gav diagnosen om man hade spetälska eller inte.

- Om prästerna sa att man var ren så var man botad och kunde efter man offrat och genomgått en sjudagars reningsritual återvända till ett normalt liv.

Men Jesus han botar inte dom med en gång utan istället säger han till dom att gå och visa sig för prästerna och medans dom var på väg dit så blir dom rena, alltså botade.

- Vad ska dom nu göra? Hur ska dom gensvara och hur ska du och jag gensvara det är detta vår text handlar om.

Spetälska är som en skugga på synden. Men till skillnad från spetälska så drabbar synden oss alla. Vi har alla syndat i tankar, ord och gärningar.

- Och precis som spetälska så gör synden oss orena och den isolerar oss inte bara från andra människor utan först och främst från Gud.

Hur mycket än en spetälsk försökte tvätta bort sin spetälska så fanns den kvar.

- Hur mycket vi än försöker så kan vi inte tvätta bort syndens fläckar som vittnar mot oss att vi är orena och separerade från Gud som måste straffa oss.

Konsekvensen av spetälska var att man blev bortdriven från människor. Konsekvensen av synden är att man straffas och för all evighet bli bortdriven från Gud.

- Men den goda nyheten är att om vi som syndare likt dom spetälska inser att vi är orena och ropar till Jesus som vårt enda hopp: "Förbarma dig över oss"

Att vi kommer inför Jesus i omvändelse och tro. Då blir vi renade genom Jesu blod som han utgöt på korset och får komma nära.

- Hur ska då dom tio gensvara till vad Jesus har gjort och hur ska vi gensvara till honom?

Detta för oss till mina två punkter i denna predikan som är: Två gensvar och två botemedel. Både gensvaren så väl som botemedlen kan tillämpas på både kristna och icke kristna.

- Låt oss då för det första se på dom två gensvaren och sen så kommer vi se på botemedlen på ett av dessa gensvar. Det första gensvaret får vi i v.15-16 och det är tacksamhet.

När dom tio spetälska insåg att dom var botade, vad gjorde dom då? När en av dom såg detta i v.15-16 vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst och föll ner på sitt ansikte för Jesu fötter och tackade honom.

- Tänk dig om du var han. Du hade fått gå runt och skrika oren, du hade blivit isolerad och bortstött från din familj och dina vänner och nu så är du ren, nu så är du botad.

Vad vore då det enda logiska gensvaret? Jo, att brista ut i tillbedjan och tacksägelse.

- Tänk för ett ögonblick dig in i hans situation. Det vore som du hade varit sjukvårdsarbetaren som blev smittad av ebolaviruset som flögs till USA till en speciell infektions klinik och så kommer dagen när du blir friskförklarad.

Tänk den dag då du får komma ut ur sjukhusdörrarna och omfamna din familj. Vilken glädje!

- Och här är du som spetälsk som inser att du blivit botad. Jag tror inte att den här mannen gick lugnt tillbaka till Jesus.

Jag skulle inte alls bli förvånad om han kom springande eller skuttande och hoppande likt ett överlyckligt barn tillbaks till Jesus.

- Han vände tillbaks och prisade Gud med hög röst. Orden för hög röst på grekiska är de ord som vi på svenska får megafon ifrån.

Han viskar inte för sig själv utan med hög röst likt en megafon så brister han ut i tillbedjan så att alla som kommer i närheten kan höra hur han prisar Gud.

- Inte för att få uppmärksamhet åt sig själv utan för att ge Gud Fadern och Sonen all uppmärksamhet även om han kanske inte förstod att Jesus är Gud.

Men Lukas ger oss på många ställen indikationer som pekar på Jesu gudom som här då han faller ner på sitt ansikte för Jesus fötter och tackar honom.

- Detta pekar indirekt på att Jesus är Gud även om mannen själv kanske inte förstod det. Förra gången jag predikade från Lukasevangeliet så såg vi hur en herre inte tackar sin tjänare för det han förväntas göra.

Och på samma sätt så bör inte vi förvänta oss att bli tackade för det vi gör för Herren utan det står i v. 10:

- **På samma sätt ska också ni säga, när ni har gjort allt som ni fått i uppdrag: Vi är odugliga (eller ovärdiga) tjänare. Vi har bara - gjort vår plikt."**

Inte för att förtjäna att bli räddade utan endast att vi i glädje tjänar Jesus för att vi får tillhöra honom.

- Jesus är inte skyldig att tacka oss. Men däremot så står vi i tacksamhetsskuld till honom för det han har gjort för oss.

Kära broder, kära syster, vi har blivit räddade från något långt värre än spetälska. Vi har blivit räddade från något långt värre än dom 17 i Michigan som led skeppsbrott.

- Vi är ovärdiga, vi var orena, vi var separerade från Gud och förtjänade att för evigt straffas åtskilda från honom.

Men kära vänner, Jesus förbarmade sig över oss och räddade oss från evig vrede till en underbar evighet med honom.

- Är det inte fantastiskt, är det inte underbart, borde vi inte jubla, borde vi inte hoppa av glädje.

Borde vi inte likt den spetälske mannen ta upp våra megafoner och ropa ut hur fantastisk Gud är. Borde vi inte falla ner inför Jesu fötter och tillbe och tacka honom.

- Han är vår Räddare, vår Frälsare som har renat oss och friköpt oss till sig själv genom hans eget blod.

En evighet räcker inte till för att prisa honom och tacka honom för vad han har gjort.

- Men gör vi det nu? Tyvärr så är vi allt för lika dem 17 personerna som blev räddade ur det iskalla vattnet.

Vi kanske tackade Gud när vi var nyfrälsta eller kanske gör vi det nu av vana för att vi bör göra det.

- Men inser vi vad Gud i Jesus har gjort, inser vi vad vi har blivit räddade ifrån, borde vi då inte vara överväldigade av tacksamhet för vad han har gjort?

Borde det då inte präglade våra liv? Men, ack vi är så benägna att glömma bort.

- Och det var det Israel var. Det är därför så många Psalmer handlar om vikten av att inte glömma vad Gud har gjort och att vara tacksamma för det och förmedla detta till nästa generation.

När jag växte upp så sjöng vi en sång i kyrkan: Med tacksamhet vi får inte glömma bort, med tacksamhet, allt det goda som han gjort.

- Därför så måste vi ständigt påminna oss om vilka vi var, vad vi förtjänade och vad Jesus har gjort.

När vi gör detta så blir vårt enda logiska gensvar att tacka och prisa honom för vår frälsning och låt oss göra detta som gensvar till det vi får höra i denna text.

- Men innan vi gör detta så får vi möta ett annat gensvar: Otacksamhet.

I v.17-18 så frågar Jesus tre frågor:

"Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra? Fanns det ingen som vände tillbaka för att ge Gud äran utom den här främlingen?"

- **Blev inte alla tio rena?** Jo, uppenbarligen i v.14 så stod det om hur dom alla blev rena.

Var var då dom nio andra? Troligen på väg till templet för att bli friskförklarade och frambära offer och genomgå en sju dagars reningsritual så att dom kunde återgå till sina tidigare liv.

- **Fanns det ingen som vände tillbaka för att ge Gud äran utom den här främlingen?"**

Av dom 17 som Edward räddade så var det ingen som tackade honom.

- Av dom 10 som Jesus botade så var det bara en som återvände för att tacka honom.

Bara en av 10. Bara 10% som återvände. Var dom då inte tacksamma för att ha blivit botade? Givetvis så var dom nog jätte glada över att ha blivit friska.

- Men dom uttryckte inte detta till den som hade botat dom, till Jesus och dom tackade inte honom.

I Jesu sista fråga så får vi en annan indirekt antydning på Jesu gudomlighet. **Fanns det ingen som vände tillbaka för att ge Gud äran utom den här främlingen?**

- Att återvända var att ge Gud äran. Kunde dom då inte gjort det i templet?

Dom gick bort till templet, men missade att tacka Gud själv i mänsklig gestalt. Dom hade inte bara varit spetälska, dom var också andligt blinda.

- Och det är just avsaknaden på tillbedjan och tacksamhet som är ett av kännetecknen på dom som inte frälsande har lärt känna Gud.

Rom 1:21 säger: **Fastän de kände till Gud, prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan förblindades av sina falska föreställningar, så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan.**

- Innan tacksamhet och tillbedjan kommer ut ur våra munnar så måste vi inse att det var värre ställt med oss än dessa 10 spetälska.

Vi måste inse det eviga straff som vi förtjänar och vi måste inse att Jesus genom sin död blev straffad i vårt ställe och att han uppstod för att rädda oss till sig själv.

- Vi måste vända oss bort från vår synd och alla våra försöka att rädda oss själv och i tro förtrösta på Jesus.

Då blir vi räddade och då blir det enda logiska gensvaret att tillbe och tacka Jesus.

- Varför återvände bara en man, varför gick dom 9 bort utan att komma tillbaks till Jesus. Detta för oss till vår andra punkt. Två botemedel på otacksamhet.

Vad var det som skilde dom åt? Två saker kommer i mina tankar som också är botemedlen på otacksamhet. Först indirekt från texten vi gått igenom och sen direkt från den efterföljande versen.

- För det första, indirekt från texten vi gått igenom den samaritiska mannen var Jesusfokuserad medan dom 9 var självcentrerade.

Alla hade dom varit spetälska och ville bli rena. När dom väl hade blivit rena så visade det sig att dom 9 bara var intresserade av att använda Jesus för deras egna syften.

- Dom var bara så att säga intresserade av hans händer, vad dom kunde få ut av Jesus.

Men en person, samariten var så att säga intresserad av Jesu ansikte och det är bara genom att skåda Jesus som vi blir förvandlade.

- Hur är det med dig och mig? Är vi Jesusfokuserade eller självcentrerade?

Nalkas vi bara Jesus för att få ut någonting från honom? Är vi bara intresserade av hans händer, vad han kan göra för oss?

- Såsom någon har sagt är vi bara intresserade av att stoppa honom i byrålådan och ta fram honom när vi kan få ut något av honom?

Eller är vi likt den samaritiska mannen intresserade av Jesu ansikte, av att bli förvandlade av honom som person och i stället för att vara självcentrerade att vi nu ser det som vår plikt och glädje att få tjäna honom.

- Att våra liv inte längre handlar om: ske min vilja såsom i himlen så ock på jorden, utan ske din vilja såsom i himlen så ock på jorden.

Är du och jag Jesusfokuserade eller självcentrerade? En indikation på detta är våra böneliv.

- Är vi bara fokuserade på vad vi kan få ut av Jesus eller är vi minst lika fokuserade på att prisa, tacka och lära känna honom.

Och här så får vi bekänna mig inkluderat att nog dom flesta av oss brister.

- Men samtidigt så kan vi på detta område se tecken på Guds nåd i våra liv hur vi växer, och under dom år jag har lärt känna många av er så har det varit en glädje att se hur ni växt.

Det är verkligen ett tecken på Guds nåd när vi i våra böneliv ser hur fokuset i våra böner sakta vänds bort från oss själva.

- Från att vi en gång mest brukade be för oss själva till att vi börjar be för andra och hur våra böner mer och mer börjar präglas av tacksägelse och tillbedjan.

Och som kristna så befinner vi oss här på en resa där mer och mer Johannes döparens ord i Joh 3:30 får bli en verklighet i våra liv att han får blir större och vi mindre.

- Och allt handlar om att ju mer vi lär känna Jesus ju mer vänds vårt fokus bort från oss själva och till honom.

Så botemedlet för oss kristna när det gäller otacksamhet det är att bli alltmer Jesusfokuserade genom att alltmer lära känna honom.

- Ju mer vi inser vem han är och vad han gjort för oss i frälsningen och vilka vi var och vad vi förtjänar, ju mer borde våra liv präglas av tacksamhet.

Det andra som skilde den samaritiska mannen från de övriga 9 som också det är ett botemedel på otacksamhet får vi i v.19 där den samaritiska mannen låg på sitt ansikte framför Jesu fötter och Jesus sa till honom: "Res dig och gå. Din tro har frälst dig."

- "Res dig och gå. Din tro har frälst dig" Hade då inte dom 9 tro på att Jesus kunde bota dom? Troligen annars hade dom väl inte ropat ut till Jesus att förbarma sig över dom.

Vad skilde då deras tro från samaritens? Dom hade tro för att bli botade.

- Men samariten hade tro på Jesus. Och som vi såg förra gången i kontexten av att förlåta så handlar det inte om hur stor tro vi har.

Jesus sa i Luk 17:6 "Om ni har tro, bara som ett senapskorn, ska ni kunna säga till det här mullbärsträdet: Ryck upp dig med rötterna och plantera dig i havet! Och det skulle lyda er.

- Samariten hade tro inte bara för att bli botad utan tro på Jesus. Och därför så sa Jesus till honom: "Res dig och gå. Din tro har frälst dig."

Även om denna fras din tro har frälst dig kan syfta på att bli botad i Lukasevangeliet (8:48; 18:42) så betyder den mer än så som när Jesus sa detta till synderskan som smorde Jesu fötter i Lukas 7:50: Din tro har frälst dig.

- Hon fick sina synder förlåtna och så blev även samariten räddad inte bara från sin sjukdom utan också till Jesus.

Bara en av 10 lärde känna Jesus, bara en av 10 hade en frälsande tro. Idag så är det tragiskt nog ännu mindre procent som har en frälsande tro.

- I nästa kapitel, i Lukas 18 där Jesus talar om bön genom att berätta liknelsen om änkan och domaren så säger han i v.8 Men ska väl människosonen när han kommer finna en sådan tro på jorden?

Ordagrant så står det på grekiska: finna tron på jorden. Detta är indirekt en varning för oss att gensvara i tro.

- Själveste syftet varför Lukasevangeliet skrevs var för att vi ska veta hur säkra och tillförlitliga dessa ord om Jesus är (Luk 1:4) men vi måste gensvara i tro.

Om du bara likt dom 9 är ute efter Jesu händer, vad du kan få ut av honom och inte är intresserad av hans ansikte, den han är så blir du inte räddad.

- Men däremot om du likt den samaritiska mannen tror så blir du räddad. Detta är svaret och botemedlet på otacksamhet.

Tro på Jesus, tro att han är Gud själv som blev människa. Tro att han är Messias den utlovade kungen som kom för att rädda oss.

- Tro att han levde det liv du inte kan leva. Tro att han dog för dina synder den död du förtjänar att dö. Tro att han uppstod för dig.

Och i tro fall ner inför hans fötter och underordna dig hans goda styre.

- Är vi bara ute efter Jesu händer, vad han kan göra för oss eller söker vi genom tro i tacksamhet hans ansikte?

Är det vad du kan få ut av honom eller honom som person du vill ha? Hur ska du gensvara? Med tro i tacksamhet eller med otacksamhet?

- 10 personer kom till Jesus men bara en kom tillbaks. 10 personer stod på avstånd men bara en kom nära.

10 personer ropade att Jesus skulle förbarma sig, men bara en prisade Gud och tackade Jesus för förbarmandet.

- 10 personer sändes iväg för att bli rena, men bara en sändes iväg frälst.

Hur ska du gensvara: som dom 9 eller som samariten?

- Avslutningsvis låta oss tänka oss in i den samaritiska mannens situation.

Tänk att du var han. Du var spetälsk, oren, isolerad och föraktad av människor på grund av din sjukdom.

- Inte bara det. Du var också föraktad och hatad pga. att du var samarit.

Efter att ha blivit botad om du gått med dom andra till templet så hade du i hedningarnas förgård mötts av en skylt med samma ord för främling som Jesus använde i v.18.

- Denna skylt sa att inga främlingar kunde gå innanför denna plats utan att drabbas av dödsstraff.

Du var utstängd på grund av din spetälska, du var utstängd pga. att du inte var jude och du var utstängd pga. att du var samarit.

- Men genom tro så hade du nu blivit botad och räddad. Du hade nu kommit närmare Gud än dom 9 som aldrig skulle ha kommit hela vägen fram till Gud in i det allra heligaste.

Nu så hade du kommit när Gud själv i mänsklig gestalt. Till och med närmare Gud än översteprästen då han en gång per år gick in i det allra heligaste.

- Kära bröder och systrar, detta är vår situation, på grund av vår synd var långt borta från Gud och som främlingar inte tillåtna att komma nära honom.

Men nu har vi, som är i Kristus Jesus och som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod (Ef 2:13).

- Jesus har rivit ner skiljemuren som skilde oss från judarna (Ef 2:14), men inte bara det, han har rivet ner förhänget i templet så att vi genom honom nu kan komma in i det allra heligaste för att åtnjuta Gud.

Vi förtjänade att hållas borta från Guds närhet för evigt i helvetet, men Jesus har frälst oss, Jesus har gjort så vi kan komma nära.

- Vad kan vi då annat än att gensvara i tillbedjan och tacksägelse?

Det är detta vi enligt Uppenbarelseboken kommer att göra för all evighet så låt oss nu som en försmak på detta i tillbedjan och tacksägelse komma nära inför nådens tron.

[Bön]